

Sygn. akt I Ns 187/19

2 Postanowienie

Dnia 9 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Dorota Słowik

Protokolant sekretarz sądowy Dagmara Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku S. K.

z udziałem B. K. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład małżeńskiego majątku wspólnego S. K. i B. K. (1) wchodzi prawo własności ruchomości:

a) szafy ubraniowej czterodrzwiowej o wartości 1.200 zł. (jeden tysiąc dwieście złotych),

b) jednego fotela wypoczynkowego o wartości 0 zł. (zero złotych),

c) wersalki o wartości 100 zł. (sto złotych),

d) łóżka piętrowego o wartości 200 zł. (dwustu złotych),

e) kuchenki gazowej o wartości 100 zł. (sto złotych)

tj. majątek wspólny o łącznej wartości 1.600 zł. (jeden tysiąc sześćset złotych),

2. dokonać podziału majątku wspólnego S. K. i B. K. (1) w ten sposób, że ruchomości opisane w pkt. 1. niniejszego orzeczenia przyznać na wyłączną własność B. K. (2),

3. zasądzić od uczestniczki postępowania B. K. (2), na rzecz wnioskodawcy S. K. kwotę 800 zł. (osiemset złotych) tytułem rozliczenia dopłaty do udziału wnioskodawcy przy czym odroczyć termin zapłaty tej kwoty na okres 3 miesięcy od dnia prawomocności niniejszego postanowienia,

4. oddalić wniosek uczestniczki postępowania o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I Ns 187/19

UZASADNIENIE

S. K. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki B. K. (1). Treścią wniosku wnioskodawca wniósł o ustalenie że w skład majątku wspólnego stron postępowania wchodzi:

1) prawo własności lokalu mieszkalnego, położonego w T. przy ul. (...)(...) w T., o wartości ok. 200.000 zł;

- 2) wykonana na zamówienie szafa ubraniowa czterodrzwiowa o wartości około 5.000 zł;
- 3) fotel wypoczynkowy- 2 szt- o łącznej wartości ok. 1.000 zł;
- 4) wersalka o wartości 1.000 zł;
- 5) łóżko piętrowe o wartości 2.000 zł;
- 6) kuchenka gazowa o wartości ok. 500 zł;
- 7) pralka automatyczna do prania o wartości ok. 1.000 zł;
- 8) komputer osobisty o wartości ok. 2.000 zł.

Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego stron przez przyznanie przedmiotów wymienionych powyżej na własność uczestniczki postępowania z obowiązkiem spłaty wnioskodawcy kwotą 106.250 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty. Jednocześnie wnioskodawca wniósł o zwolnienie go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2017 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II C 3747/15.

S. K. zaznaczył, że ww. mieszkanie zostało przyznane (nabyte) w 1992-1993 r. Wnioskodawca podniósł, że w 2000 r. przeprowadził remont mieszkania polegający m.in. na wymianie okien, którego koszt w wysokości ok. 6.000 zł, pokrył z wynagrodzenia za pracę świadczoną przez okres 2 miesięcy na terenie Niemiec. S. K. wskazał, że z przyczyn od siebie niezależnych, nie zamieszkuje obecnie w przedmiotowym mieszkaniu, które w 2018 r. na swoje nazwisko wykupiła B. K. (1).

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2019 r. referendarz sądowy tut. Sądu orzekł o zwolnieniu S. K. od kosztów sądowych w całości.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania wniosła o oddalenie wniosku o podział majątku wspólnego z uwagi na brak majątku wspólnego podlegającego podziałowi.

B. K. (1) wskazała, iż wnosi o ustalenie, że:

1. lokal mieszkalny położony w T. przy ul. (...) (...) którego odrębna własność ustanowiona została na rzecz uczestniczki B. K. (1)- akt notarialny A nr (...) z dnia 7 listopada 2018 r. ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży wchodzi do majątku osobistego B. K. (1);
2. przedmioty majątkowe wymienione w pkt 2-8 wniosku o podział majątku wspólnego wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków, z jednoczesnym uznaniem przez Sąd za rozliczone między małżonkami z udzieloną przez uczestniczkę i nie zwróconą przez wnioskodawcę pożyczką kwoty 1.300 zł otrzymaną w formie darowizny do majątku osobistego uczestniczki od brata M. T. (1) oraz nie uiszczoną przez wnioskodawcę na rzecz uczestniczki kwotą kary 1.000 zł zasądzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 853/15.

Jednocześnie uczestniczka postępowania wniosła o zasądzenie od wnioskodawcy na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska B. K. (1) podniosła, że własność powyższego lokalu stanowi jej majątek osobisty i nie podlega rozliczeniu między małżonkami, bowiem został nabyty wyłącznie przez uczestniczkę postępowania po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, nadto wyłącznie uczestniczka postępowania była najemcą przedmiotowego lokalu, zaś wnioskodawca niezamieszujący w przedmiotowym mieszkaniu od 2015 r., mocą decyzji Prezydenta Miasta T. z dnia 8 lutego 2017 r. został wymeldowany i nie posiadał żadnego innego tytułu

prawnego do tego lokalu. Uczestniczka postępowania wskazała, że wstąpiła w umowę najmu ww. lokalu w związku ze sprawowaniem opieki nad osobą starszą, a uprawnieni do lokalu spadkobiercy poprzednika prawnego uczestniczki dokonali darowizny tego prawa na rzecz uczestniczki.

B. K. (1) podniosła, że wnioskodawca mocą prawomocnych orzeczeń, został uznany winnym znęcania się fizycznego i psychicznego nad B. K. (1) i dziećmi stron, stosowania gróźb karalnych i naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni. W związku z powyższym wnioskodawca został skazany na karę pozbawienia wolności, zakaz zbliżania się i kontaktowania z B. K. (1) i małoletnimi dziećmi oraz nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego z domownikami na okres 10 lat.

Uczestniczka postępowania zaznaczyła, że wnioskodawca zawyżył wartość wskazanych we wniosku ruchomości, nie uwzględniając utraty wartości tych składników na skutek ich wieloletniego użytkowania i rzeczywistej ceny ich zakupu. B. K. (1) podniosła, że szafa, której wartość przez wnioskodawcę została określona na kwotę 5.000 zł, została zakupiona za kwotę 3.350 zł, jeden z foteli uległ całkowitemu zniszczeniu i został wyrzucony, pralka uległa uszkodzeniu i uczestniczka musiała kupić nową już po wyprowadzeniu się wnioskodawcy, komputer, którego używała córka stron z uwagi na spalenie się matrycy głównej także nie nadawał się do naprawy, w związku z czym obecnie córka korzysta z nowego komputera, który nabyła na raty za własne środki pieniężne. Kanapa z fotelami zakupiona w 2000 r. nie przedstawia większej wartości, zaś łóżko piętrowe zostało wykonane przez stolarza nieodpłatnie. Jednocześnie uczestniczka postępowania zaznaczyła, że co do części wskazanych sprzętów domowych, tj. kanapy i fotela, wyraża chęć przekazania ich wnioskodawcy.

B. K. (1) podniosła, iż wnosi o uznanie za rozliczone powyższych składników majątkowych między stronami w zamian za nie uiszczoną przez wnioskodawcę na jej rzecz kwoty kary 1.000 zł zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 16 czerwca 2016 r. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z uznaniem wnioskodawcy za winnego znęcania się psychicznego i fizycznego nad uczestniczką i jej dziećmi, wszczynania awantur domowych, kierowania wobec uczestniczki i dzieci gróźb pozbawienia życia oraz naruszania nietykalności cielesnej, za co wnioskodawca został pozbawiony wolności i orzeczono wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do rodziny. Nadto uczestniczka postępowania wniosła o uwzględnienie kwoty pożyczki 1.300 zł udzielonej przez nią wnioskodawcy po wyprowadzeniu się S. K. z domu, a którą to kwotę uczestniczka postępowania otrzymała w darowiznie do majątku osobistego od brata M. T. (2).

Uczestniczka postępowania zaznaczyła, że wnioskodawca nie przyczyniał się do zaspokojenia potrzeb rodziny i często pozostawał bez pracy, wskutek czego uczestniczka postępowania musiała korzystać z pomocy finansowej rodziny lub korzystać z wynagrodzenia za pracę córki A.. B. K. (1) wskazała także na problemy zdrowotne, które ograniczają jej możliwości zarobkowe. Uczestniczka postępowania zaznaczyła, że wnioskodawca także nie łoży regularnie na utrzymanie syna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 1993 r. Urząd Miejski T. wydał w stosunku do B. K. (1) decyzję, mocą której orzekł o wyrażeniu zgodny na zawarcie przez nią umowy - podnajmu bezpłatnego użytkowania lokalu mieszkalnego w zamian za sparowanie opieki nad najemcą lokalu tj. L. B.. W dniu 30 lipca 1993 r. L. B. i B. K. (1) zawarły umowę podnajmu i bezpłatnego używania lokalu mieszkalnego w zamian za sprawowanie opieki nad najemcą lokalu.

/dow ód: decyzja z dnia 16 lipca 1993 r.- k. 52, umowa z dnia 30 lipca 1993 r.- k. 53, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16- 00:57:40, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40- 01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/.

W dniu 19 marca 1995 r. w stosunku do B. K. (1) sporządzono skierowanie w celu zawarcia umowy najmu zajmowanego lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) w T.. Jednocześnie zaznaczono, że do zamieszkiwania uprawniona jest także córka B. A. K..

/dow ód: skierowanie- k. 54/

W dniu 5 kwietnia 1995 r. B. K. (1) zawarła z Zakładem (...) w T. umowę najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w T. przy ul. (...). Umowę najmu lokalu zawarto na czas nieoznaczony. W treści umowy zaznaczono, iż osobami uprawnionymi do zamieszkiwania w wynajmowanym lokalu są: B. K. (1) i jej córka A. K..

/dow ód: umowa najmu z dnia 5 kwietnia 1995 r.- k. 36-36v, protokół zdawczo- odbiorczy- k. 37-37v, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/.

W dniu 19 maja 2008 r. B. K. (1) zleciła D.W. (...) w T. wykonanie szafy za cenę 3.350 zł.

/dow ód: umowa zlecenie- k. 40-41, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40-01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/

S. K. stosował przemoc fizyczną i psychiczną w stosunku do najbliższych członków rodziny. Wnioskodawca został uznany za winnego znęcania się psychicznego i fizycznego nad uczestniczką i jej dziećmi, wszczynania awantur domowych, kierowania wobec uczestniczki i dzieci gróźb pozbawienia życia oraz naruszania nietykalności cielesnej.

Sąd Rejonowy w Tczewie II Wydział Karny w sprawie o sygn. akt II K 853/15 w dniu 16 czerwca 2016 r. wydał wyrok, mocą którego S. K. został uznany za winnego zarzucanych czynów zakwalifikowanych z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, 190 § 1 kk, 157 § 2 kk. W stosunku do oskarżonego orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi B. K. (1), A. K. i M. K.. Nadto Sąd orzekł o zasądzeniu od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych B. K. (1), A. K. i M. K. kwoty 1.000 zł oraz na rzecz K. K. (2) kwotę 400 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Wyrokiem z dnia 26 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt XIII Ka 904/16 Sąd Okręgowy w Gdańsku orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku z dnia 16 czerwca 2016 r. poprzez uchylenie pkt IV wyroku i w miejsce orzeczonej w pkt I wyroku kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 85§1 i 2 kk orzekł o karze łącznej kary pozdrowienia wolności i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności , której wykonanie warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 lat.

/dow ód: wyrok z dnia 16 czerwca 2016 r., sygn. akt II K 853/15- k. 42-43, wyrok z dnia 26 października 2016 r. sygn. akt XIII Ka 904/16- k. 44-44v, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16-00:57:40, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/

W dniu 25 stycznia 2017 r. uczestniczka postępowania nabyła pralkę marki I. za cenę 899 zł.

/dow ód: paragon- k. 41, potwierdzenie wydania towaru- k. 41, zeznania świadka A. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:20:47-00:37:16, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16-00:57:40, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40- 01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/

S. K. zamieszkiwał wraz z uczestniczką postępowania i ich dziećmi w lokalu położonym przy ul. (...) w T. do 2015 r. Decyzją z dnia 8 lutego 2017 r. Prezydent Miasta T. orzekł o wymeldowaniu S. K. z pobytu stałego z lokalu nr (...) przy ul. (...) w T..

/dow ód: decyzja z dnia 8 lutego 2017 r.- k. 38-39, zeznania świadka A. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:20:47-00:37:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/

Wyrokiem zaocznym z dnia 30 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał przez rozwód z wyłącznej winy pozwanego S. K. związek małżeński zawarty w dniu 8 września 1990 r. przez B. K. (1) i S. K.. Orzeczenie uprawomocniło się z dniem 23 stycznia 2018 r.

/dow ód: odpis wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 listopada 2017 r. sygn. akt II C 3947/15 – k. 5-5v, wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2017 r. wraz z uzasadnieniem- k. 27-32v/.

Dnia 7 listopada 2018 r. A. U.- działający w imieniu Gminy Miejskiej T. zawarł z B. K. (1) umowę ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży. Mocą ww. umowy przeniesiono odrębną własność lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) na rzecz B. K. (1) za cenę 24.614 zł. B. K. (1) na wykup mieszkania zaciągnęła kredyt, który obecnie nadal spłaca. S. K. nie uczestniczył w wykupie mieszkania.

/dow ód: umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży- akt notarialny Rep. A nr (...) - k. 33-35v, zeznania świadka A. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:20:47-00:37:16, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16- 00:57:40, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40- 01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/

S. K. nie uczestniczył w kosztach utrzymania rodziny, często pozostawał bez pracy, zaciągał zobowiązania, które następnie spłacała uczestniczka postępowania. Obecnie wnioskodawca posiada zaległości alimentacyjne względem syna. Wnioskodawca odbywał karę pozbawienia wolności. B. K. (1) wielokrotnie korzystała z pomocy udzielanej jej przez innych członków rodziny. Remonty mieszkania uczestniczka postępowania przeprowadzała przy współudziale i ze środków otrzymanych od rodzeństwa. S. K. nie partycypował w kosztach przeprowadzenia remontu lokalu mieszkalnego.

M. T. (3) przekazał siostrze kwotę 1.300 zł, pozyskaną kwotę B. K. (1) pożyczyła S. K. z przeznaczeniem na uiszczenie kaucji tytułem najmu pokoju, do którego miał się wyprowadzić po opuszczeniu mieszkania uczestniczki postępowania. Wnioskodawca nie zwrócił uczestniczce postępowania ww. kwoty. W dacie wyprowadzki wnioskodawcy, B. K. (1) przekazała mu ruchomości stanowiące jego własność oraz inne przedmioty znajdujące się w mieszkaniu zgodnie z jego wolą, takie jak: szlifierki, wiertarki, pościel, telewizor, dwa rowery.

B. K. (1) prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z córką i małoletnim synem. Z tytułu świadczonej pracy uczestniczka postępowania uzyskuje dochód w kwocie około 2.100 zł. Córka partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania kwotą 500 zł. S. K. nie uiszcza alimentów na rzecz syna w zasądzonej kwocie 400 zł, a z prowadzonej egzekucji komorniczej, komornik przekazuje uczestniczce postępowania bardzo niskie kwoty, rzędu 40 zł. Na uczestniczce postępowania ciąży obowiązek spłaty kredytu zaciągniętego celem wykupu mieszkania.

/dow ód: zeznania świadka A. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:20:47-00:37:16, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16- 00:57:40, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40- 01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/.

W dacie ustania wspólności majątkowej stron, małżonkowie nie posiadali oszczędności. W mieszkaniu uczestniczki postępowania pozostały następujące składniki majątku wspólnego stron:

- 3 dwudziestoletnie łóżko piętrowe wykonane bezpłatnie przez sąsiada uczestniczki postępowania- o wartości 200 zł;
- 4 kuchenka gazowa z 1995 r., podlegająca licznym naprawom- wartości 100 zł;
- 5 kanapa- wersalka zakupiona w 2000 r.- o wartości 100 zł;
- 6 czterodrzwiowa szafa ubraniowa z 2008 r.- o wartości 1.200 zł;
- 7 fotel wypoczynkowy o wartości 0 zł

Strony w trakcie małżeństwa posiadały także drugi fotel, który wobec zużycia i zniszczenia został wyrzucony, pralkę, która uległa zniszczeniu przed datą rozvodu oraz laptopa, z którego korzystały dzieci stron, jednakże wobec

zaistniałego spalenia się matrycy komputera, nie nadawał się on do dalszego korzystania i naprawy. Obecnie córka stron korzysta z notebooka, który nabyła z własnych środków. B. K. (1) w okresie kiedy uszkodzeniu uległa posiadana przez małżonków pralka, do czasu zakupu nowej, prała rzeczy ręcznie lub korzystała z pralki siostry. Pozostawione w mieszkaniu ruchomości, stanowiące majątek wspólny stron, są bardzo zniszczone i w większości nie spełniają już funkcji, do której są przeznaczone. Stanowiąca współwłasność byłych małżonków: wersalka jest przelamana, nie posiada bocznych oparć, nie rozkłada się. Podobnie pozostały jeden z foteli, jest złamany i w znacznej części uszkodzony.

/dowód: zeznania świadka A. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:20:47-00:37:16, zeznania świadka Z. K. z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:37:16- 00:57:40, zeznania świadka M. T. (2) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 00:57:40- 01:12:16, zeznania B. K. (1) z dnia 25 czerwca 2019 r.- przedział czasowy 01:12:16-01:27:26/.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie kserokopii dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które to Sąd uznał za wiarygodne bowiem strony nie kwestionowały ich prawdziwości.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadków A. K., Z. K. i M. T. (2), bowiem były one spójne, logiczne, znajdowały potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym i korelowały ze sobą. Uczestniczka postępowania nie przeczyła, że w mieszkaniu stron pozostało kilka ruchomości stanowiących majątek wspólny stron, jednakże kwestionowała ich wartość wskazaną przez wnioskodawcę. Także przesłuchani w sprawie świadkowie bardzo podobnie opisywali stan i wartość majątkową pozostawionych w mieszkaniu ruchomości. Uczestniczka postępowania także zakwestionowała wniosek o podział majątku w zakresie wskazania, iż lokal mieszkalny położony w T. przy ul. (...) w T., stanowi majątek wspólny stron.

Sąd nie odmówił także wiarygodności zeznaniom uczestniczki postępowania złożonym w charakterze strony, zeznania te znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, przedłożonych dokumentach oraz zeznaniach świadków. B. K. (1) w sposób nie budzący wątpliwości Sądu opisała przebieg zdarzeń, w wyniku których nabyła zajmowany lokal mieszkalny oraz w sposób rzeczowy i obiektywny określiła liczbę i stan ruchomości stanowiących współwłasność byłych małżonków.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron do przesłuchania jedynie uczestniczki postępowania, z uwagi na fakt, iż wnioskodawca, pomimo prawidłowego wezwania go na termin rozprawy, nie stawiał się na wezwanie Sądu.

W niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dotyczące składu majątku wspólnego i majątku osobistego Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. W świetle § 2 art.31 k.r.o., do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Natomiast, jak wynika z art. 33 k.r.o., **do** majątku osobistego każdego z małżonków należą:

- 1) przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej;
- 2) przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił;
- 3) prawa majątkowe wynikające ze wspólności łącznej podlegającej odrębnym przepisom;

- 4) przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków;
- 5) prawa niezbywalne, które mogą przysługiwać tylko jednej osobie;
- 6) przedmioty uzyskane z tytułu odszkodowania za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowia albo z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; nie dotyczy to jednak renty należnej poszkodowanemu małżonkowi z powodu całkowitej lub częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej albo z powodu zwiększenia się jego potrzeb lub zmniejszenia widoków powołania na przyszłość;
- 7) wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę lub z tytułu innej działalności zarobkowej jednego z małżonków;
- 8) przedmioty majątkowe uzyskane z tytułu nagrody za osobiste osiągnięcia jednego z małżonków;
- 9) prawa autorskie i prawa pokrewne, prawa własności przemysłowej oraz inne prawa twórcy;
- 10) przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód, zawarcie umowy o rozdzielności majątkowej małżeńskiej skutkuje ustaniem wspólności majątkowej. Od tej chwili do majątku, który był objęty wspólnością ustawową, zgodnie z art. 46 k.r.o., stanowiącym, że w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku.

Stosownie do treści art. 43 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, strony nie kwestionowały tego, że ich udziały w majątku wspólnym są równe.

Jak wynika z powołanych powyżej przepisów normujących postępowanie o podział majątku wspólnego, w postępowaniu tym Sąd w pierwszej kolejności ustala skład i wartość majątku wspólnego. W tym zakresie, Sąd zobligowany jest do działania z urzędu. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą Sąd ustalił skład i stan majątku wspólnego na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś według cen obowiązujących w chwili orzekania (por. uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1969 roku, III CZP 12/69, OSNCP 1970, poz.39). Wartość przedmiotu zniesienia współwłasności ustala się na poziomie cen rynkowych (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 1975 roku, III CRN 349/75). W doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, który Sąd Rejonowy podziela, zgodnie z którym art.31 § 1 k.r.o., wprowadza domniemanie przynależności do majątku dorobkowego przedmiotów majątkowych nabytych w czasie trwania wspólności ustawowej małżonków przez jedno lub oboje z nich (tak między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2008 roku, V CSK 355/07, opubl. Lex 371389; Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

W konsekwencji, przynależność przedmiotów nabytych w czasie trwania wspólności ustawowej do majątku osobistego obowiązuje jest udowodnić zainteresowany tym małżonek (tak między innymi Sąd Najwyższy: w wyroku z dnia 11 września 1998 roku, I CKN 830/97, opubl. Lex 1225069, w wyroku z dnia 29 czerwca 2004 roku, II CKN 1409/00, OSNC 2004 rok, nr 7-8, poz.113, z dnia 30 czerwca 2004 roku, IV CK 513/03, Lex 183715, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 lutego 2003 roku, IV CKN 1721/00, opubl. Lex 78276; Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż strony były zgodne jedynie co do tego, że na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, czyli dzień 23 stycznia 2018 r. w skład majątku wspólnego wchodziły:

- wykonana na zamówienie szafa ubraniowa czterodrzwiowa;
- fotel wypoczynkowy;

- wersalka;
- łóżko piętrowe;
- kuchenka gazowa.

Jednakże strony w sposób znacznie zróżnicowany określały ich wartość. Sąd dokonując ustaleń w tym zakresie przeprowadził dowód z przesłuchania świadków i uczestniczki postępowania. Zarówno świadkowie jak i B. K. (1) w sposób zgodny wskazywały na znaczne zużycie i zniszczenie ww. przedmiotów, które w większości były nabyte przed 20 laty. Nadto uczestniczka postępowania w odniesieniu do oszacowanej przez wnioskodawcę czterodrzwiowej szafy na kwotę 5.000 zł, przedstawiła dowód jej zakupu z 2008 r. za cenę 3.350 zł. Zatem ustalając wartość pozostałych w mieszkaniu uczestniczki postępowania ruchomości, Sąd oparł się o treść przedłożonych dokumentów i zeznania złożone przez świadków i uczestniczkę postępowania. Orzekający uznał, iż nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność wartości przedmiotowych ruchomości, bowiem ich stan i wieloletnie zużycie powodują, że nie przedstawiają one żadnej wartości lub bardzo niską, co nie jest niemożliwe i trudne do ustalenia przez każdego człowieka racjonalnie oceniającego wartość ww. przedmiotów. Koszt sporządzenia opinii na okoliczność stanu i wartości ww. przedmiotów przewyższałyby wartość ruchomości. Wskazywane przez wnioskodawcę wartości ruchomości niekiedy przewyższały cenę ich nabycia i znacznie odbiegały od rzeczywistej ich wartości. Jednocześnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 684 kpc w zw. z art. 56 7§ 3 kpc w sprawie o podział majątku skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala sąd. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości to, że ustalenie składu i wartości majątku winno nastąpić według stanu z daty ustania wspólności i według cen z daty podziału. (por. Postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 28 marca 2014 r., Sygn. akt II Ca 2475/13)

Nadto Sąd na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego ustalił, iż w skład majątku wspólnego byłych małżonków nie wchodził drugi fotel, pralka automatyczna i komputer osobisty. Świadkowie, jak i sama uczestniczka postępowania w sposób wiarygodny wskazywali, iż jeden z foteli wobec zniszczenia, wynikającego z jego użytkowania przez około 20 lat, nie nadawał się do dalszego użytku, w związku z czym został wyrzucony. Także pralka automatyczna po wieloletnim użytkowaniu uległa awarii i zniszczeniu, co powodowało konieczność przeznaczenia jej na zniszczenie. Powyższe powodowało, że B. K. (1) przez pewien czas nie posiadała żadnej pralki i zmuszona była wykonywać pranie ręcznie lub korzystać z pralki siostry. Obecnie znajdująca się w mieszkaniu uczestniczki postępowania pralka, została przez nią nabyta w styczniu 2017 r. z jej własnych środków pieniężnych. W odniesieniu do wskazywanego przez wnioskodawcę komputera osobistego, także ten składnik majątkowy, nabyty przez małżonków w trakcie małżeństwa na użytek małoletnich dzieci, wobec zaistniałej awarii- tj. spalenia matrycy głównej, nie podlegał naprawie i został zniszczony. Obecnie posiadany przez córkę stron, komputer został nabyty przez A. K. wyłącznie z jej środków pieniężnych, w związku z czym nie stanowi on składnika majątkowego stron.

W odniesieniu do podnoszonego przez wnioskodawcę wniosku rozliczenia wykonanych prac remontowych, Sąd nie uwzględnił powyższego z uwagi na całkowite niewykazanie ww. okoliczności przez S. K.. Przesłuchani zaś w sprawie świadkowie i uczestniczka postępowania zaprzeczyli powyższemu wskazując na niepartycypowanie wnioskodawcy w kosztach utrzymania mieszkania i nieuczestniczenie w jego remoncie.

Najistotniejszym składnikiem majątkowym, na który wskazał S. K. we wniosku o podział majątku wspólnego stron był lokal mieszkalny położony przy ul. (...) w T.. Sąd w oparciu o przedstawiony przez wnioskodawczynię materiał dowodowy, ustalił iż dnia 7 listopada 2018 r. B. K. (1) zawarła umowę ustanowienia odrębnej własności lokalu i jego sprzedaży. Mocą ww. umowy przeniesiono odrębną własność lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) na rzecz B. K. (1) za cenę 24.614 zł za środki pochodzące z majątku osobistego. B. K. (1) na wykup mieszkania zaciągnęła kredyt, który obecnie nadal spłaca. S. K. nie uczestniczył w wykupie mieszkania. Przed datą wykupu mieszkania, jedynym najemcą lokalu była B. K. (1), a osobą uprawnioną do zamieszkiwania z nią w przedmiotowym mieszkaniu była- A. K.. S. K. został wymeldowany z ww. mieszkania w 2015 r. Wnioskodawca nigdy nie posiadał żadnego tytułu prawnego do przedmiotowego lokalu, zaś uczestniczka postępowania zamieszkiwała w nim od 1993 r. W 1993 r. B. K. (1) uzyskała zgodę na zawarcie umowy podnajmu bezpłatnego użytkownika lokalu mieszkalnego w

zamian za sparowanie opieki nad najemcą lokalu tj. L. B.. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż lokal mieszkalny, położony w T. przy ul. (...) w T. jest własnością uczestniczki postępowania. Zgodnie z art. 33 kro przedmiotowe mieszkanie, nie wchodzi do majątku wspólnego małżonków, ale stanowi majątek osobisty uczestniczki postępowania. Uczestnik nie wykazał w żaden sposób, aby nabycie lokalu mieszkalnego nastąpiło ze środków należących do majątku wspólnego, zgromadzonych przez strony w trakcie trwania małżeństwa oszczędności.

Należy mieć bowiem na uwadze, że przedmiotem podziału objęte są składniki majątku wspólnego, należące do niego w dacie ustania wspólności i istniejące w chwili dokonania podziału (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974 r., III CZP 58/74, OSNC ro 1975nr 6 poz. 90; A. Stempniak „Postępowanie o dział spadku”, Warszawa 2006, s. 172-173; E. Skowrońska – Bocian „Rozliczenia majątkowe małżonków w stosunkach wzajemnych i wobec osób trzecich”, Warszawa 2005, s. 217-218). Składniki bezprawnie zniszczone lub zbyte przez małżonków w okresie wyznaczonym tymi dwoma cenzurami czasowymi podlegają natomiast jedynie rozliczeniu w ten sposób, że wartość zbytego przedmiotu uwzględnia się przy określeniu wartości majątku objętego podziałem i obciąża udział tego z małżonków, z którego winy nastąpiło uszczuplenie majątku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 r., II CSK 583/12; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2014 r., V CSK 315/13; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1967 r., III CZP 73/67, OSNCP rok 1968, nr 7, poz. 116).

W przedmiotowej sprawie wskazane przez wnioskodawcę ruchomości zostały uzyskane w czasie trwania majątkowej wspólności małżeńskiej. Jednakże należy mieć na uwadze, że na chwilę dokonania podziału majątku jeden z foteli, pralka i komputer osobisty nie istniały. Z całą stanowczością należy zaznaczyć, iż uległy one zniszczeniu wobec prawidłowego ich użytkowania przez kilkanaście, a niekiedy nawet około 20 lat. Nie zostały one bezprawnie zniszczone ani też zbyte. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie wyzbycie się przez uczestniczkę ruchomości było usprawiedliwione ich znacznym zniszczeniem i brakiem używalności.

Sąd nie uwzględnił wniosku B. K. (1) o rozliczenie należnych jej od wnioskodawcy kwot: 1000 zł (z tytułu zasądnego zadośćuczynienia) oraz 1.300 zł (z tytułu udzielonej przez B. K. (1) wnioskodawcy pożyczki). Powyższe nie podlega rozliczeniu w postępowaniu o podział majątku wspólnego stron. Wskazane przez uczestniczkę postępowania wierzytelności nie stanowią nakładów na majątek osobisty lub majątek wspólny stron. Jedynie na marginesie należy dodać, iż posiadane przez uczestniczkę postępowania wierzytelności mogą stanowić podstawę potrąceń względem wnioskodawcy na etapie postępowania egzekucyjnego.

W punkcie 2 postanowienia, Sąd mając na uwadze fakt, iż podlegające podziałowi ruchomości znajdują się w mieszkaniu uczestniczki postępowania oraz to, że są one użytkowane przez nią i zamieszkujące z nią dzieci stron, dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków w ten sposób, że ruchomości stanowiące współwłasność małżonków przyznał na wyłączną własność B. K. (1).

Z podziału majątku wspólnego uczestniczka winna zwrócić wnioskodawcy kwotę 800 zł. Powyższa kwota stanowi 1/2 sumy wartości ruchomości stanowiących majątek wspólny stron ustalony na kwotę 1.600 zł. Na marginesie należy wskazać, iż wnioskodawca w dacie opuszczania mieszkania zabrał z niego kilka bardziej wartościowych składników majątkowych, takich jak szlifierka, wiertarka, telewizor, rowery. Powyższe wobec braku danych o istnieniu- posiadaniu ich przez wnioskodawcę, nie podlegało rozliczeniu w przedmiotowym postępowaniu.

Sąd mając na uwadze sytuację majątkową uczestniczki postępowania odroczył dokonanie spłaty na okres 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się roszczenia. B. K. (1) prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z córką i małoletnim synem. Z tytułu świadczonej pracy uzyskuje dochód w kwocie około 2.100 zł. Córka partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania kwotą 500 zł. S. K. nie uiszcza alimentów na rzecz syna w zasadzonej kwocie 400 zł, a z prowadzonej egzekucji komorniczej komornik przekazuje uczestniczce postępowania bardzo niskie kwoty, rzędu 40 zł. Na uczestniczce postępowania ciąży obowiązek spłaty kredytu zaciągniętego celem wykupu mieszkania. Powyższe wskazuje na trudną sytuację majątkową B. K. (3), uniemożliwiającą jej spłatę zobowiązania w krótkim okresie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na mocy art. 520 § 1 k.p.c. Zasada rozliczenia kosztów postępowania prowadzonego w trybie nieprocesowym wynika z art. 520 § 1 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem każdy uczestnik ponosi

koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Wyjątki od tej zasady zostały ustanowione w dalszych paragrafach art. 520 k.p.c., stanowiąc, iż jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Zaś, paragraf 3 art. 520 k.p.c. stanowi, iż jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie. Z treści całego art. 520 k.p.c. wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika (tak Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P [w] Komentarz do art.520 kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el. 2010; Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 grudnia 1999 roku, III CKN 497/98, OSNC 2000 rok, nr 6, poz. 116) .

W tzw. sprawach działowych, do jakich należą sprawy o podział majątku wspólnego nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego jaki dana strona zgłasza wniosek, co do sposobu podziału i jakie stanowisko zajmuje w sprawie. W takich postępowaniach strony są również w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy w zasadzie są wspólne, gdyż polegają na wyjściu ze stanu wspólności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2012 r., V CZ 30/12, LEX nr 1231642; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2011 r., II CZ 120/11, LEX nr 1298079). W przedmiotowej sprawie uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, a ich interesy nie były sprzeczne – ich celem było dokonanie podziału majątku wspólnego. W postępowaniu o podział majątku Sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku wspólnego, a zatem jeżeli wolą stron było skorzystanie z pomocy fachowych pełnomocników, ich wynagrodzenie powinno obciążać strony, zatem Sąd uznał, iż strony ponoszą we własnym zakresie ponoszą koszty związane z ich udziałem w sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniosek B. K. (1) o zasądzenie od wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania.